

1 $\frac{1}{4}$ Mill, hvorved hele Danens Længde vilde blive henved 8 $\frac{1}{2}$ Mill. Dette Foretagende seer man sig nu istand til at gennemføre, og uden anden Understøttelse fra Statens Side end den, der ligger i det foreliggende Lovforslag, et Punkt, der kun behøves paa Grund af det sjællandske Jernbaneselskabs eiendommelige Stilling, den nemlig, at det overhovedet har en Garanti af Staten. Jeg for mit Vedkommende vilde ønske, at Selskabet ikke havde denne Garanti, thi vi behøve den ikke for de Foretagender, som allerede ere igang, og Selskabet vil ganske vist ikke indlade sig paa nye Foretagender, som kunne ventes i Tiden at ville give mindre end 4 pCt. Det sjællandske Jernbaneselskabs Stilling er saaledes, at det ikke kan tage sig det Mindste paa udenfor de Foretagender, som allerede ere igang, uden Behjndigelse ved en saadan Bestemmelse. Og hvorfor? Fordi der er denne Rentegaranti af 4 pCt., som nu engang er tilfagt, og uden hvilken man efter Planen ikke kan gaae videre. Man kan finde visse Forhold meget uheldige, det kan være, at de ere det, men i den Henseende har i alt Fald Lovgivningsmagten sin Andeel, og en tidligere Andeel end det sjællandske Jernbaneselskab, forsaavidt dette Selskab i sit nærværende Omfang først er stiftet efter Loven af 1852, som har opstillet denne Rentegaranti. Det er nu ganske rigtigt, at det sjællandske Jernbaneselskab ikke for Diebliffet vilde kunne give noget Tilfagn om at ville bygge videre, hvis det erholder Concession til at bygge i den Retning, som i Lovforslaget foreslaaes, og jeg troer, at det er heldigt, at det, saaledes som vore Creditforhold ere, ikke viser Letfindighed ved at give Tilfagn, som det maaskee senere ikke vil være istand til at opfylde, uden at der i alt Fald virkelig bliver Spørgsmaal om Anvendelse af Statens Credit. Det sjællandske Jernbaneselskab har ikke, mig bekendt, viist Ideen om at fortsætte Anlægget af Jernbanen over Lolland og Falster fra sig, det har kun sagt, at for Diebliffet overstiger dette de Kræfter, hvorover Selskabet har at

raade, og Selskabet tør heller ikke binde sig til i en bestemt Fremtid at gjøre det af den samme Grund, den nemlig, at man ikke veed, om man vil være istand til at staffe de hertil fornødne Pengemidler tilveie. Denne Forsigtighed med Hensyn til Udviklingen af Foretagender af denne Betydning synes mig ikke berettiger til at fælde en streng Dom over Selskabet, og mindst over et Selskab, der har en Rentegaranti af Staten af 4 pCt., om det end ikke i dette Diebliff har denne Garanti behov.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sattes Lovforslagets Overgang til anden Behandling under Afstemning og vedtoges med 63 Stemmer mod 9.

Scavenius: Jeg tillader mig at foreslaae, at dette Lovforslag henvises til et Udvalg, bestaaende af 9 Medlemmer.

Spønneck: Jeg tillader mig at foreslaae, at Lovforslaget henvises til et Udvalg, bestaaende af 5 Medlemmer; et saadant Antal maa vistnok være fuldkommen tilstrækkelig.

Carlsen: Efter de deelte Meninger, der har været om Sagen, troer jeg, at det større Udvalg vil være det heldigste.

Berg: Jeg tillader mig ganske at tiltræde den Udtalelse, vi nu hørte fra det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Carlsen). Efter de forskellige Meninger, der ere fremsatte om denne Sag, troer ogsaa jeg, at et Udvalg, bestaaende af et noget større Antal Medlemmer, vilde være det heldigste.

Spønneck: Jeg skal ikke fastholde mit Forslag, naar Noget sætter Priis paa at have et saa talrigt Udvalg, og jeg skal derfor tage det tilbage.

Da Ingen optog det saaledes tilbagetagene Forslag, var det bortfaldet.